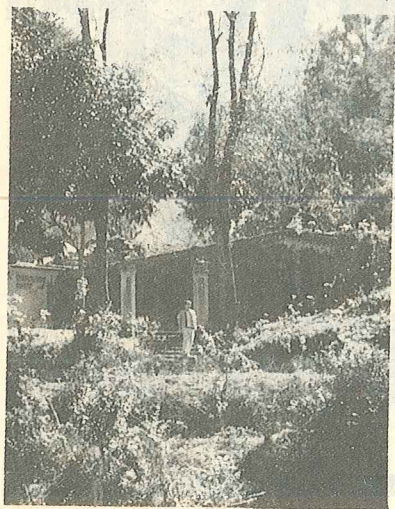


ngoại quốc chiếu cố. Lại càng thiếu sót hơn nữa nếu đi Đà Lạt mà quên đến thăm các chùa chiền trong đó có Linh Sơn Tự một ngôi chùa có tới năm mươi năm tuổi thọ, nằm trên đỉnh đồi thấp giữa một rừng thông xanh thắm với mái cong cổ kính kiến trúc theo kiểu Á Đông xa xưa. Vào lúc đêm hôm khuya khoắt, một cái chuông khổng lồ cao gần hai mét buông tiếng ngân dội vang khắp thành phố cao nguyên tĩnh mịch này. Thật vậy, kể sao cho hết những nét đa dạng của một trung tâm du lịch không những chỉ của Việt Nam mà còn toàn vùng Đông Nam Á ấy.

Ở phòng Bưu phẩm số 14 đường Trần Phú, tôi gặp vợ chồng ông Godon người Úc, họ đều có chung một nhận định: Du khách chúng tôi thường so sánh Đà Lạt giống khu nghỉ mát Bang Ni (Philippin), Chiang Mai (Thái Lan)



và Sim La (Ấn Độ) nhưng khí hậu Đà Lạt có phần tốt hơn. Ông bà bảo: "Nếu thành phố này chỉnh trang hơn về đường sá, khách sạn, cải thiện giao thông và việc tiếp đón du khách thì có thể ví Đà Lạt như một địa phận đẹp của Thụy Sĩ..." Với phương tiện đi lại thuận lợi như hiện nay bằng đường bộ và hàng không, Đà Lạt chỉ cách Thành phố Hồ Chí Minh chưa đầy ba trăm km, du khách ngoại quốc, Việt kiều về thăm quê hương, đến đây ngoạn cảnh và nghỉ mát ngày một đông đảo là nguồn thu ngoại tệ đáng kể cho đất nước ta. Ngoài ra Đà Lạt còn là một vùng đất được thiên nhiên ưu đãi cho nghề trồng trọt, chúng ta tin rằng thành phố này sẽ còn phát triển mạnh... trong tương lai... tuy vậy các cấp chính quyền ở đây cần phải nỗ lực nhiều hơn nữa một khi muốn Đà Lạt trở thành một "Thiên đường du lịch".

QM

DIỄN ĐÀN

CHO PHÉP CÔNG DÂN KHAI HOANG

MỘT CHỦ TRƯỞNG ĐÚNG CẦN MỞ RỘNG

DÌNH NGUYỄN

Trung tuần tháng 6 vừa qua, tại hội nghị về chủ trương và kế hoạch phát triển cao su ở các khu vực khu 4 cũ, Tây Nguyên, duyên hải miền Trung, Bộ nông nghiệp và công nghiệp thực phẩm đã đề xuất chủ trương cho phép và khuyến khích công dân Việt Nam được khai hoang lập đồn điền cao su tại các khu vực nói trên, phấn đấu đến năm 2000 đạt 300.000 héc-ta. Mỗi người dân Việt Nam có thể trồng tới 50 héc-ta cao su, được Nhà nước xét cho vay vốn với lãi suất ưu đãi, được miễn thu nông nghiệp trong 5 năm đầu, thuế sau đó sẽ được đánh theo loại đất chứ không theo sản lượng. Người trồng cao su sẽ làm chủ vườn cao su của mình trong vòng 7 năm (theo báo *Thanh Niên* ngày 9.7.92). Theo tôi đây là một chủ trương thể hiện dân chủ hoá về kinh tế trong nông nghiệp mà lại ích nước lợi nhà. Nếu cứ để những vùng đất hoang và những đồi trọc rộng lớn thuộc sở hữu toàn dân không có chủ thể thì nó không mang lại lợi ích chi cả mà còn có hại bởi vì mưa lũ, nắng hạn và thời gian sẽ khiến cho nó suy kiệt, mất tác dụng, tới lúc muốn khai thác thì phải tốn nhiều công của. Tôi nghĩ rằng nếu như cho phép khai hoang lập đồn điền cao su ở các vùng đất trên thì cũng có thể cho phép khai hoang lập đồn điền trồng các loại cây khác thích hợp ở các vùng khác. Hiện đất nước ta có tới 13 triệu héc-ta đất đồi trọc, nếu cho phép công dân Việt Nam khai thác, lập đồn điền thì chắc chắn mang lại nhiều lợi ích. Có thể đó là những đồn điền trồng thông, bạch đàn và các loại cây lưu niên có ích khác... Không nói đâu xa, trên đường đi Vũng Tàu, hoặc một số nơi ở miền Đông, có những vùng đất trống, đồi trọc, nếu cho phép tư nhân khai thác với những điều kiện ưu đãi thì có nhiều khả năng nó sẽ trở thành những rừng bạch đàn, rừng điều, rừng mít... (trên đường đi Sông Bé có những vùng đất rộng trồng toàn mít). Ở đồng bằng có những vùng hoang hóa phèn mặn chỉ có lá mọc, cũng có thể cho phép công dân khai thác. Theo thiên ý ngay cả những diện tích còn lại ở vùng Đồng Tháp Mười, tứ giác Long Xuyên, bán đảo Cà Mau cũng có thể cho phép tư nhân khai thác hoặc hợp tác với nhà nước khai thác. Để sớm có nhiều đồn điền ở các vùng đất hoang hóa và trên các đồi trọc, đề nghị tạo điều kiện ưu tiên thuận lợi cho mọi tư nhân có khả năng về vốn và năng lực quản lý, biết cách làm giàu, đồng thời cho các tư nhân khác có sức, có kinh nghiệm làm nhưng thiếu vốn được vay vốn với lãi suất khuyến khích. Cũng xin đề nghị các chuyên gia về kỹ thuật, về giống cây trồng tiếp tay với nhà nước, hướng dẫn tư nhân trồng các loại cây gì có lợi nhất thích hợp nhất với từng vùng đất khác nhau. Những nơi thuận lợi thì miễn thuế 5 năm đầu và làm chủ đồn điền trong 70 năm, nhưng những nơi khó khăn thì đề nghị thời hạn miễn thuế và làm chủ có thể kéo dài hơn. Đọc sách xưa ta thấy các Doanh điền sứ hoạt động có hiệu quả với những kinh nghiệm rất quý trong đó kinh nghiệm quan trọng nhất là khuyến khích, ưu đãi, đảm bảo lợi ích cho đáng cho những người hăng hái đi khai hoang, lập ấp, lập trại, lập đồn điền... Các hoạt động của Doanh điền sứ ở Ninh Bình, Nam Định, Thái Bình... ngày xưa, đã mau chóng biến những vùng đất ven biển chua phèn, khắc nghiệt hoặc những vùng trung du cằn cỗi thành những vùng kinh tế trù phú.

Rừng, biển, đất đai, đồi núi là của chung, nhưng phải có chính sách giao cho dân làm chủ cụ thể thì mới khai thác có hiệu quả được. Chỉ nói riêng về biển, nếu những hải sản đánh bắt được không thuộc của riêng người làm nghề chài lưới thì chẳng mong gì người ta dấn thân ra khơi đầy sóng gió và "biển bạc" chẳng thể mang lại những lợi ích to lớn được.

ĐN